

Generalinei prokuratūrai.

Seimo teisės ir teisėtvarkos komitetui, LR prezidentui

Pareiškėjas Aurimas Drižius, Konstitucijos per. 23B, Vilnius

2020 m. rugpjūčio 14 d.

Pranešimas apie įtariamą dokumentų klastojimą ir piktnaudžiavimą tarnyba Lietuvos aukščiausiame teisme

Dokumento klastojimas susijęs su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. liepos 2 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-210-695/2020.

Kalba eina apie buvusią Panevėžio administracinio teismo teisėją V.Savickienę, kuri buvo išteisinta Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus išplėstinės septynių teisėjų kolegijos 2015 m. lapkričio 26 d. nutartimi baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-266-942/2015.

Vertindamas operatyvinio tyrimo pradžią, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pirmiau nurodytoje nutartyje baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-266-942/2015 buvo konstatavęs, jog tyrimas pradėtas neteisėtai. Šią išvadą lėmė tai, kad teikimą dėl tyrimo pasirašė Panevėžio STT valdybos Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas, bet ne STT valdybos viršininkas, kaip to reikalauja Teismų įstatymo 47 straipsnio 3 dalis.

Lietuvos aukščiausiasis teismas nurodo, kad šioje baudžiamojoje byloje buvo nustatyta, kad, teisėjos atžvilgiu pradėjus operatyvinį tyrimą, nutarime papildyti operatyvinio tyrimo bylą naujais tiriamaisiais ir teikime dėl techninių priemonių panaudojimo specialia tvarka rezoliuciją pasirašė E. Snicorius kaip STT Panevėžio valdybos Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas, bet ne kaip einantis STT Panevėžio valdybos viršininko pareigas. Baudžiamojoje byloje nebuvo pateikta duomenų, dėl kokių priežasčių pats STT Panevėžio valdybos viršininkas sprendimo dėl teisėjos operatyvinio tyrimo pradžios pasirašymo metu nebuvo darbe, nėra dokumentų, patvirtinančių jo išvykimą į komandiruotę. Taigi baudžiamojoje byloje nebuvo nustatyta, kad Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas ėjo STT Panevėžio valdybos viršininko pareigas ir turėjo įgaliojimus pradėti operatyvinį tyrimą.

Tačiau STT man raštu informavo, kad tai netiesa : „civilinėje byloje visi dokumentai, įrodantys, kad STT Panevėžio valdybos viršininkas buvo komandiruotėje, buvo pateikti“.

Akivaizdu, kad STT ir LAT teiginiai – visiškai priešingi. LAT teigia, kad jokie dokumentai, įrodantys, kad Panevėžio STT vadovas buvo komandiruotėje, nebuvo teismui pateikti. STT tvirtina visiškai priešingai.

Akivaizdu, kad viena iš šių pusių teikia melagingus paaiškinimus, todėl turi būti pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl dokumentų klastojimo.

Jeigu paaiškėtų, kad LAT kolegija, įrašydama žinomai melagingus duomenis, ir šiais duomenimis pasirėmus, priimama suklastota aukščiausiojo teismo nutartis, turi būti pradėta byla dėl dokumento klastojimo ir piktnaudžiavimo tarnyba.

Jeigu LAT teisi, ir minėti STT vadovo komandiruotės dokumentai nebuvo pateikti teismui, tai vėlgi turi būti pradėtas tyrimas dėl netinkamo tarnybos atlikimo.

.Juk minėtas tyrimas padarė valstybei didelę žalą - LAT kolegija prieš mėnesį nutarė, kad valstybė turi sumokėti 50 tūkst. eurų buvusiai Panevėžio administracinio teismo teisėjai V.Savickienei už „neteisėtą persekiojimą“.

Dar 2015 m. ta pati V.Savickienė buvo nuteista už piktnaudžiavimą tarnyba – t.y. už tai, kad „suveikė“ savo dukrai fiktyvų nedarbingumo pažymėjimą tada, kai šiai reikėjo laikyti egzaminus. T.y. teisėja paprašė savo sekretorės, kad šios sesuo, Panevėžio ligoninės gydytoja, parašytų teisėjos dukrai fiktyvų nedarbingumo pažymėjimą. Pastaroji sutiko, ir vėliau apklausiamą prokuratūros, pripažino, kad sutiko klastoti dokumentą tik todėl, kad to paprašė teisėja. Beje, ta pati gydytoja puikiai suprato, kad daro nusikaltimą ir prisipažino, kad nuolat teisėjos dukrai rašė fiktyvius nedarbingumo pažymėjimus. Kai Sodra pradėjo patikrinimą, sužinojusi, kad teisėjos dukra net nebuvo atėjusi į polikliniką, persigandusi gydytoja skambino teisėjai V.Savickienei ir jai pranešė : „taigi šakės“, „sudegėm mes“

STT kaip tik tuo metu sekė teisėjos vyrą, Panevėžio apygardos teismo teisėją Savicką, kuris nesidrovėdamas imdavo kyšius bet kuo – pinigais, padangomis, dešromis, viskiu ir etc. Buvo klausomasi ir Savickienėse telefono pokalbių – mat STT buvo gavusi informacijos, kad per ją bus bandoma pakeisti vieną teismo sprendimą.

Taip besiklausydami, STT ir tapo šios šeimyninės dramos liudininkais – teisėja Savickienė ir teisėjas Savickas savo dukrai Panevėžio poliklinikoje „suveikė“ nedarbingumo pažymėjimą, nors pastaroji tada gyveno Vilniuje, ir į Panevėžį net nebuvo atvažiavusi.

Visa info apie teisėjos veiklą buvo perduota prezidentūrai, ir tik po ilgo spyrtojimosi teisėjų taryba sutiko ją atleisti iš pareigų, o po kelių metų ją nuteisė Apeliacinis teismas, smulkiai išdėstęs visas nusikaltimo detales.

Tačiau vėliau viskas apsisvertė – aukščiausias teismas nusprendė, kad STT vykdytas tyrimas ir pasiklausymas buvo neteisėti, nes neva dokumentą sketi teisėją pasirašė ne Panevėžio STT pirmininkas, kuris tuo metu buvo komandiruotėje, o jo pavaduotojas.

Remdamasi tokia aplinkybe, aukščiausiojo teismo kolegija nusprendė, kad „persekiojimas neteisėtas“ ir prieš mėnesį „smarkiai nukentėjusiai“ teisėjai Savickienei tas pats LAT priteisė 50 tūkst. eurų „žalai atlyginti“.

Apie šią bylą rašė ir teisininkė Aldona Meilutytė : „2015 m. bylą išnagrinėję net septyni Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjai vėl išteisino V.Savickienę: nusprendė, kad ir jos telefoninių pokalbių buvo neteisėtai klausomasi, kad ne tie pareigūnai sankcionavo operatyvinio tyrimo veiksmus ir t.t.. Neanalizuosiu čia šio išteisinamojo nuosprendžio argumentų, nors daugelis jų – neįtikinami. Ko, pavyzdžiui, vertas argumentas, Aukščiausiojo Teismo teisėjų nuomone patvirtinantis, kad nei R. Savickas, nei

V.Savickienė neturėjo jokios naudos, gaunant jų dukrai neteisėtą nedarbingumo pažymėjimą. Teisėjai rašo:

Vertinant kitokios asmeninės naudos siekimą (šiuo atveju siekimą dukters naudai gauti nedarbingumo pažymėjimą), akivaizdu, kad V. ir R. S. nedarbingumo pažymėjimo išdavimas niekaip negalėjo būti naudingas, nes jokių išmokų už jį teisėjai negavo, o pateisinti dukters nebuvimo darbe jiems nereikėjo, nes J. S. dirbo kitame teisme ir į darbą nėjo tik tada, kai buvo išduotas nedarbingumo pažymėjimas. Be to, pati J. S. buvo pilnametė, gyveno atskirai nuo tėvų, dirbo.

Teisėjai priduria: „Nedarbingumo pažymėjimo išdavimo taisyklių pažeidimai negali sumenkinti nei teisėjo, nei teisminės valdžios autoriteto.“ Kaip šį argumentą suprasti?

Nagrindami bylą, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjai sugalvojo naują teisės terminą „perteklinis kaltinimas“, kuris nenumatytas įstatymu. Žodynai aiškina, kad perteklius – tai buvimas ko daugiau, negu reikia. Vadinasi, teisėjai teigia, kad V.Savickienė buvo apkaltinta daugiau, negu reikėjo. O kiek reikėjo? Prieštaraudami patys sau, teisėjai tvirtina, kad V.Savickienės kaltinti iš viso nereikėjo, kad „buvo kriminalizuotos veikos, kurias nekriminalizuoja įstatymas“.

V.Savickienė buvo kaltinama piktnaudžiavimu tarnybine padėtimi bei disponavimu suklastotu dokumentu. Šios veikos yra kriminalizuotos, nes kaip nusikaltimai jos įvardintos Baudžiamojo kodekso 228 straipsnyje ir 300 straipsnyje. Taigi, teisėjai neteisūs – įstatymas kriminalizuoja veikas, kuriomis buvo kaltinama V.Savickienė. Kitas dalykas, ar V.Savickienės įvykdyti veiksmai atitinka baudžiamojo įstatymo numatytą šių nusikaltimų sudėtį.

Gal būt, kai kas ir pasakys: „Pamanyk, baisus nusikaltimas, kad žmonės „suveikė“ dukrai nedarbingumo pažymėjimą! Kiek tokių pažymėjimų daktarai išduoda, tai ką – visus teisti?“ Tačiau teisės požiūriu, kai žinomai melagingo ir neteisėto dokumento išdavimo siekia teisingumo vykdytojai teisėjai, negalima sutikti su išvada, kad tokia teisėjų veika nemenkina teisėjų ir teisminės valdžios autoriteto. Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išvada akivaizdžiai parodo, kad nagrinėdami bylą, teisėjai buvo šališki. V.Savickienė ne tik prašė gydytojos išduoti jos dukrai nedarbingumo pažymėjimą, bet žinodama, kad dokumentas išduotas nepagrįstai, neteisėtą nedarbingumo pažymėjimą gavo ir jį panaudoti perdavė dukrai.

Kai jau Aukščiausiasis Teismas V.Savickienę išteisino, nėra ko labai stebėtis, kad jai priteistas žalos atlyginimas. Nors, mano nuomone, nagrinėdami bylą dėl žalos atlyginimo, teisėjai greičiausiai pažeidė Teisėjų etikos kodekso, ypač penkioliktojo straipsnio reikalavimus, įpareigojančius teisėją reaguoti į kitų teisėjų padarytus įstatymų pažeidimus. Nejaugi nei vienas iš teisėjų nesuabejojo išteisinamojo nuosprendžio argumentų teisėtumu ir į tai nesigilino, automatiškai pritaikydami *res judicata* principą? Pagaliau, argi galima sutikti, kad taip labai nukentėjo V.Savickienės reputacija, jeigu ji dirba prestižinį advokatės darbą, kuris taip pat reikalauja „nesuteptos“ reputacijos“.

LL kreipėsi į STT su vieninteliu klausimu:

sveiki, čia iš laisvo laikraščio. Aukščiausias teismas sako, kad STT nepateikė jokių dokumentų dėl to, kad Panevėžio STT valdybos viršininkas buvo komandiruotėje, todėl teisėja Savickienė išteisinta

ar iš tiesų tai buvo, ar tai eilinė aukščiausiojo teismo klastotė?

ačiū

STT komunikacija

skirta aš

Labas rytas,

Baudžiamojoje byloje nustatyta, kad ieškovės V. Savickienės atžvilgiu pradėjus operatyvinį tyrimą, nutarime papildyti operatyvinio tyrimo bylą naujais tiriamaisiais ir teikime dėl techninių priemonių panaudojimo specialia tvarka rezoliuciją pasirašė E. Snicorius kaip STT Panevėžio valdybos Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas, bet ne kaip einantis STT Panevėžio valdybos viršininko pareigas. Dėl šios priežasties operatyvinio tyrimo metu gauti duomenys nepripažinti teisėtais įrodymais.

Atkreiptinas dėmesys, jog atitinkamiems veiksams sutikimą buvo davęs prokuroras, tuo metu laikinai ėjęs Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro pareigas, šis operatyvinis tyrimas taip pat, pagal įstatymą, buvo kontroliuojamas prokuratūros bei teismų.

Civilinėje byloje visi dokumentai, įrodantys, kad STT Panevėžio valdybos viršininkas buvo komandiruotėje, buvo pateikti. Tačiau pačioje baudžiamojoje byloje iš gynybos pusės šis klausimas keltas nebuvo.

Taip pat svarbu pažymėti tai, kad ši byla buvo pradėta daugiau kaip prieš 10 metų. Po kriminalinės žvalgybos veiksmų, 2010 metais teisėjai buvo pareikšti įtarimai, vėliau byla perduota teismui ir 2015 metais byloje priimtas galutinis teismo sprendimas. Per šį laikotarpį keitėsi ir tyrimų reglamentavimas, ir teismų praktika. Tai, kas prieš 10 metų buvo vertinama, kaip pakankamas ir tinkamas veiksmų teisinis ir faktinis pagrindas, pasikeitus teismų praktikai, dabar gali būti įvertinta ir kitaip.

Kalbant apie baudžiamojo persekiojimo (kriminalinės žvalgybos) veiksmų teisėtumo užtikrinimą, svarbu yra tai, kad šiame procese egzistuoja daugiapakopė kontrolės sistema:

- 1) Kriminalinės žvalgybos subjektai (tokiais yra ir STT teritoriniai padaliniai), matydami, kad atliekant tyrimą reikia taikyti kriminalinės žvalgybos priemones, privalo kreiptis į Prokuratūrą.
- 2) Prokurorai, susipažinę su kriminalinės žvalgybos subjekto pateikta informacija ir motyvais, bei įvertinę jų tinkamumą ir pakankamumą, kreipiasi į Teismą dėl leidimo taikyti prašomas tyrimo priemones.
- 3) Teisėjai, įvertinę prokurorų pateiktos informacijos tinkamumą ir pakankamumą bei motyvus, priima sprendimus, ar suteikti leidimą tokias priemones taikyti, ar ne.

Atliekant šį tyrimą, vadovaujantis tuo metu galiojusiomis įstatymų nuostatomis ir praktika, tiek prokuroras, tiek teisėjas, STT prašymus įvertino, kaip tinkamus ir pagrįstus.

Kaip minėta, keičiantis teismų praktikai dėl argumentų detalumo ir pagrindimo reikalavimų, tuo metu pakankama pateikiamos informacijos apimtis bei detalumas, siekiant gauti leidimą taikyti kriminalinės žvalgybos priemones, šiomis dienomis gali būti vertinama kitaip. Tuo metu sprendimus priėmę pareigūnai, jų pagrįstumą ir teisėtumą vertinę prokurorai bei teisėjai, vadovavosi tuo metu buvusią praktika, kuri teismo sprendimu įvertinta iš šios dienos praktikos perspektyvos.

Taip pat, šią situaciją ir patys teismai vertino nevienareikšmiškai:

- baudžiamojoje byloje Apeliacinės instancijos teismas šią teisėją nuteisė, LAT – išteisino;
- civilinę bylą dėl neturtinės žalos atlyginimo išnagrinėjęs pirmosios instancijos teismas ieškovės reikalavimą atmetė, o apygardos teismas priteisė ieškovei žalos atlyginimą, kurį Lietuvos Aukščiausiasis Teismas sumažino.

Linkėjimai,

<p>Erika BOGUSEVIČIŪTĖ Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos</p>
--

Komunikacijos skyriaus

vyresnioji specialistė

A. Jakšto g. 6, 01105 Vilnius

Tel. 8 706 62 742

Mob. +370 650 98 181

El. p. erika.boguseviciute@stt.lt

Tuo metu Lietuvos aukščiausias teismas šią situaciją aiškina visiškai priešingai:

I II klausimus :

sveiki, čia iš Laisvo laikraščio, norėčiau užduoti kelis klausimus tai kolegijai, kuri priteisė teisėjai Savickienei 50 tūkst. eurų žalai atlyginti

1. LAT pasakė, kad teisėjo sekimo negali sanckionuoti STT viršininko pavaduotojas, tik viršininkas. Ka daryti, kai viršininkas komandiruotėje, o teisėjai tą dieną daro nusikaltimus?
  2. Koks teismų įstatymo punktas nurodo, kad teisėjo sekima gali sanckionuoti tik stt viršininkas?
  3. Kodėl toks skirtingas apeliacinio ir aukščiausiojo teismo sprendimai šioje byloje?
  4. Ką LAT norėjo pasakyti visuomenei šiuos sprendimu? Ar kad teisėjai - aukščiau įstatyumo ir jie neliečiami? Tai juk ir taip aišku
- Kokia žinute pasiuntė LAT šiuo sprendimu?

dėkoju už atsakymus, primenu, kad visuomenės informavimo įstatymas numato, kad atsakyti turite per vieną darbo dieną,, jeigu nereikia papildomų duomenų buvo gautas toks atsakymas:

Laba diena,

Jūsų pateikti klausimai susiję su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. liepos 2 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-210-695/2020.

Atsakydami į šiuos klausimus visų pirma pažymime, kad Jūsų minima teisėja buvo išteisinta Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus išplėstinės septynių teisėjų kolegijos 2015 m. lapkričio 26 d. nutartimi baudžiamajoje byloje Nr. 2K-7-266-942/2015. Baudžiamajoje byloje kasacinis teismas buvo konstatavęs, kad užfiksuotuose buvusios teisėjos veiksmuose nebuvo nei nusikaltimo, nei baudžiamajo nusižengimo, o operatyvinis tyrimas prieš ją buvo pradėtas neteisėtai, nesant tam nei teisinio, nei faktinio pagrindo.

Civilinėje byloje buvo sprendžiamas klausimas dėl valstybės atsakomybės už nurodytais neteisėtais operatyviniais veiksmais ir nepagrįstu apkaltinimu padarytą žalą. Jeigu baudžiamajame procese tam tikri pareigūnų ar institucijų veiksmai yra pripažinti neteisėtais, tai žalos atlyginimo civilinę bylą nagrinėjantis teismas yra saistomas tokios išvados, nes ji yra padaryta baudžiamąją bylą pagal savo kompetenciją išnagrinėjusio teismo.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjų kolegija konstatavo, kad žalą, padarytą specialiųjų tarnybų neteisėta operatyvine veikla neviešo tyrimo metu, atlygina valstybė. Operatyvinė veikla turi būti vykdoma teisėtai ir pagrįstai. Jai turi būti faktinis pagrindas – tam tikra informacija apie daromą, rengiamą ar padarytą nusikaltimą – ir ji turi vykti pagal teisės aktų nustatytas procedūras. Teismas nustatė, kad, pradedant operatyvinį tyrimą, buvo tik nekonkretūs duomenys, o dokumentus įformino neįgaliotas pareigūnas.

Vertindamas operatyvinio tyrimo pradžią, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pirmiau nurodytoje nutartyje baudžiamojame byloje Nr. 2K-7-266-942/2015 buvo konstatavęs, jog tyrimas pradėtas neteisėtai. Šią išvadą lėmė tai, kad teikimą dėl tyrimo pasirašė Panevėžio STT valdybos Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas, bet ne STT valdybos viršininkas, kaip to reikalauja Teismų įstatymo 47 straipsnio 3 dalis. Teismų įstatymo 47 straipsnio 3 dalyje (redakcija, galiojusi nuo 2008 m. rugsėjo 1 d. operatyvinės veiklos metu atliktų veiksmų dėl tuo metu buvusios Panevėžio apygardos administracinio teismo teisėjos) nustatyta, kad pradėti operatyvinį tyrimą dėl teisėjo galimai padarytos nusikalstamos veikos gali tik operatyvinės veiklos subjekto vadovas generalinio prokuroro sutikimu, o pradėti ikiteisminį tyrimą – tik generalinis prokuroras. Baudžiamojame byloje buvo nustatyta, kad, teisėjos atžvilgiu pradėjus operatyvinį tyrimą, nutarime papildyti operatyvinio tyrimo bylą naujais tiriamaisiais ir teikime dėl techninių priemonių panaudojimo specialia tvarka rezoliuciją pasirašė E. Snicorius kaip STT Panevėžio valdybos Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas, bet ne kaip einantis STT Panevėžio valdybos viršininko pareigas. Baudžiamojame byloje nebuvo pateikta duomenų, dėl kokių priežasčių pats STT Panevėžio valdybos viršininkas sprendimo dėl teisėjos operatyvinio tyrimo pradžios pasirašymo metu nebuvo darbe, nėra dokumentų, patvirtinančių jo išvykimą į komandiruotę. Taigi baudžiamojame byloje nebuvo nustatyta, kad Operatyvinės veiklos skyriaus viršininkas ėjo STT Panevėžio valdybos viršininko pareigas ir turėjo įgaliojimus pradėti operatyvinį tyrimą.

Pažymėtina, kad aplinkybė, jog operatyvinis tyrimas dėl teisėjos buvo pradėtas neteisėtai, buvo tik vienas iš daugelio atskirų pažeidimų. Neteisėtais veiksmais valstybės civilinės atsakomybės prasme taip pat pripažinti teisėjos atžvilgiu tęstas jos telefono klausymasis, rašytinio pasižadėjimo neišvykti ir įpareigojimo nebendrauti su kitu asmeniu taikymas nuo 2010 m. lapkričio 16 d. iki 2012 m. birželio 4 d. (kai ši priemonė buvo panaikinta Kauno apygardos teismo nutartimi, nes tapo nereikalinga), kaltinamojo akto surašymas ir baudžiamosios bylos perdavimas teismui, taip pat nuteisimas Lietuvos apeliacinio teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2014 m. spalio 31 d. nuosprendžiu (galiojusių iki 2015 m. lapkričio 26 d. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutarties priėmimo).

Neturtinės žalos atlyginimas civilinėje byloje priteistas dėl asmens teisių pažeidimų, padarytų neteisėtais veiksmais operatyviniame tyrime, nepagrįstai apkaltinant ir nuteisiant. Apeliacinės instancijos teismas civilinėje byloje buvo priėmęs sprendimą priteisti išteisintai teisėjai 75 000 Eur žalos atlyginimo. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2020 m. liepos 2 d. nutartimi sumažino neturtinės žalos atlyginimą iki 50 000 Eur. Aukščiausiojo Teismo teisėjų kolegija pažymėjo, kad apeliacinės instancijos teismo sprendime nebuvo įvertinta tai, jog ieškovė yra padariusi teisėjo etikos pažeidimų, dėl kurių buvo atleista iš darbo. Ši aplinkybė lėmė neturtinės žalos atlyginimo sumažinimą.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas formuoja nuoseklią praktiką bylose dėl valstybės civilinės atsakomybės už žalą, atsiradusią dėl neteisėtų jos pareigūnų ir institucijų veiksmų, padarytų baudžiamojo persekiojimo metu. Valstybės institucijų, pareigūnų neteisėtais veiksmais padaryta turtinė ir (arba) neturtinė žala turi būti atlyginama, nepriklausomai nuo ją patyrusio asmens statuso. Priimdama nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-210-695/2020 teisėjų kolegija vadovavosi anksčiau suformuota praktika tokio pobūdžio bylose ir nuo jos nenukrypo.

Pagarbiai

Olga Kungienė

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo

Teisės tyrimų grupės teisėjo padėjėja,

laikiniai atliekanti Teismo pirmininko padėjėjo ryšiams su visuomene pareigas

Kadangi akivaizdu, kad LAT nusprendė, kad dokumentų klastojimas nėra naudos siekimas, ir kad teisėjai negali būti sekami, akivaizdu, kad toks įstatymų traktavimas yra akivaizdus piktnaudžiavimas tarnyba.

Remdamasis išdėstytu, prašau generalinės prokuratūros pradėti ikiteisminį tyrimą pagal požymius nusikaltimo – dokumento klastojimas ir piktnaudžiavimas tarnyba.

Seimo LR Teisės ir teisėtvarkos komitetui siūlo pradėti tyrimą dėl aukščiausiojo teismo piktnaudžiavimo tarnyba. LR Konstitucija yra aiškiai nurodžiusi, kad : **74 straipsnis** Respublikos Prezidentą, Konstitucinio Teismo pirmininką ir teisėjus, Aukščiausiojo Teismo pirmininką ir teisėjus, Apeliacinio teismo pirmininką ir teisėjus, Seimo narius, šiurkščiai pažeidusius Konstituciją arba sulaužiusius priesaiką, taip pat paaiškėjus, jog padarytas nusikaltimas, Seimas 3/5 visų narių balsų dauguma gali pašalinti iš užimamų pareigų ar panaikinti Seimo nario mandatą. Tai atliekama apkaltos proceso tvarka, kurią nustato Seimo statutas.

Reikalauju pradėti tyrimą, ar minėti LAT teisėjai nesuklastojo savo nutarties, bandydama gelbėti matyt nusikaltimą padariusios teisėjos Savickienės.

LR prezidento prašau pradėti kontroliuoti vadinamųjų teisėjų darbą, nes Teismų įstatymas numato, kad : Kai Respublikos Prezidentas priima dekretą kreiptis į Teisėjų tarybą dėl patarimo atleisti ar teikti atleisti teisėją iš pareigų vadovaujantis šio straipsnio 1 dalies 5 punktu, teisėjo įgaliojimai sustabdomi, iki bus priimtas sprendimas dėl teisėjo atleidimo iš pareigų. Tais atvejais, kai šio įstatymo arba Seimo statuto nustatyta tvarka sprendimas dėl teisėjo atleidimo nepriimamas, Respublikos Prezidentas nedelsdamas atnaujina teisėjo įgaliojimus ir teisėjui sumokamas atlyginimas už įgaliojimų sustabdymo laiką.

Aurimas Drižius